

zonu ugone,

- ne znamo se zaustaviti,
- nemamo vremena jer smo neorganizirani,
- nemamo uvjete za učenje,
- ne znamo što trebamo činiti (nema plana učenja),
- ne želimo se osramotiti pred drugima jer teže učimo,
- mislimo da nismo sposobni naučiti potrebno,
- tijekom učenja će se razotkriti naše dosadašnje neznanje.

Otpor prema učenju je konstanta naših života

Naše dominantno ponašanje da odgađamo učenje onih znanja, vještina i ponašanja koja nam nedostaju stvara idealne pretpostavke da naša postignuća budu daleko manja od naših potencijala, želja i potreba.

Otpor prema učenju je najveća prepreka za naša veća postignuća.

- Je li učenje stvarno toliko bauk i nepremostiva prepreka u našim životima?
- Možemo li od drugih tražiti da budu uspješniji ako mi sami izbjegavamo učenje?
- Ima li i jedan objektivni razlog da se odrekemo većih postignuća?

Otpor prema učenju je konstanta naših života i to je jedan od najvećih paradoksa sadašnjosti. Riješimo se ovog "opakog" paradoksa i živimo život dostojan naših istinskih mogućnosti. Koristimo dostupnu tehnologiju koja

nikad nije bila dostupnija pojedincu bez obzira gdje se nalazio, kojeg je stanja, iskustva, školske spreme...

Postoji prešutni konsenzus sudionika o izbjegavanju:

- analize potreba za učenjem,
- utvrđivanje stanja učenja kako na nivou pojedinaca tako i za oblik zajedništva,
- poduzimanja mjera za rješavanje problema otpora prema učenju.

Jedna od najvažnijih, ali isto-vremeno i najviše odgađana odluka je odluka o učenju znanja, vještina i ponašanja koja nam nedostaju da budemo daleko učinkovitiji i uspješniji. Zašto pružamo toliko otpor prema učenju kada nam je ono životno potrebno? Svako izbjegavanje učenja je odluka da naš uspjeh bude daleko manji od naših potencijala, želja i potreba.

Otpor prema učenju je najveći otpor promjenama i to je zaista paradoks jer time onemogućavamo promjene koje su neizbježne. Izbjegavanje učenja se najčešće opravdava nedostatkom vremena jer smo stalno u nekom poslu koje je važnije od učenja.

Lako je utvrditi kako dominantno radimo rutine koje se mogu odgoditi, delegirati, riješiti na učinkovitiji način ili ih jednostavno ne učiniti. Izreći kako nemamo vremena za učenje je neozbiljno i neodgovorno i nema nikakvog objektivnog opravdanja.

Posljedice neučenja

Svi problemi kod pojedinca ili bilo kojeg oblika zajedništva imaju uzrok u otporima prema učenju. Posljedice neučenja:

- način djelovanja je improvizacija uz neučinkovito (nepotrebno) trošenje resursa,
- svaka nova promjena zbog vanjskih čimbenika stvara ugrozu,
- konkurencija koja uči nam je nerješiva prijetnja,
- otpori prema učenju znači da smo donijeli odluku da postignuća koja su daleko manja od naših potencijala, želja i potreba.

Nemojmo se odricati novih postignuća zato što moramo učiti nova znanja, vještine i ponašanja koja nam sada nedostaju. Nije učenje najgora stvar na svijetu koja nam se može dogoditi jer nezadovoljstvo zbog neuspjeha koje je posljedica neučenja ima daleko teže posljedice na naš život.

Učenje je naš najveći prioritet jer je to jednokratno djelovanje (dok stvari ne naučimo), a koje zatim donosi kontinuirana postignuća tijekom primjene novo usvojenih znanja, vještina i ponašanja.

Stjecanje nedostajućih znanja, vještine i ponašanja je uvjet za uspješne promjene. Učenje nema alternativu za postizanje izvrsnosti (željenih ciljeva). Zato je ulaganje u nova znanja, vještine i ponašanja primarno ako se žele veća postignuća nego što su sada.

Svako izbjegavanje učenja je šansa za našu konkurenciju da nas lakše i brže „pregazi“. Svaki otpor prema učenju je iracionalan, štetan i „pogibeljan“.

Učenje nedostajućih znanja, vještina i ponašanja je prioritet i za njega uvijek moramo imati dovoljno vremena ako ne želimo biti neuspješni.

PRAKTIKUM

Napravimo sljedeću analizu:

1. Utvrđivanje stanja: Što trebamo naučiti i pružamo li otpor da se to i dogodi.

2. Postavljanje ciljeva: Ukloniti utvrđene otpore prema učenju.

3. Izbor strategije: Učinimo to sami ili potražimo pomoć stručnjaka koji će nas osposobiti da prevladamo otpore prema učenju

4. Traženje rješenja: Napravimo plan učenja kojem ćemo dati oznaku: Prioritet 1. Postupajmo striktno po njemu.

5. Postizanje ciljeva: Ovo je proces kontrole provedbe potrebnih aktivnosti da se uklone uočena negativna stanja tijekom učenja: kašnjenja, nekvalitetno, nedovoljno, nezadovoljstva i neodgovarajuća

trošanje resursa (premalo i prekomjerno). Kontrolna pitanja izvrsnosti

- **Koja nova znanja, vještine i ponašanja su mi u ovom trenutku najpotrebnija?**

- **Je li danas još jedan dan za odgađanje učenja nedostajućih znanja, vještina i ponašanja? Želim li stvarno da se to dogodi?**

- **Mogu li kao manager biti autentičan (vjerodostojan) ako izbjegavam učenje?**

- **Mogu li kao nadređeni zahtijevati od svojih podređenih da uče ako ja sam izbjegavam učenje?**

- **Mogu li biti uspješan manager ako nemam dovoljno potrebnih znanja, vještina i ponašanja jer pružam kontinuiran otpor prema učenju?**

"MUI KNJIGA ZA USPJEH"

autora Milana Grkovića

Imate li potrebu i želju biti uspješniji u:

- osobnoj karijeri,
- profesionalnoj karijeri,
- oblicima zajedništva u kojima djelujete (grupe, organizacije i zajednice)?

Ako je odgovor "DA", evo rješenja koje možete provjeriti bez ikakvog rizika. **Knjiga + besplatna pomoć autora** tijekom praktične primjene sadržaja knjige (jedinstvena ponuda) vam omogućavaju da se vaši potencijali, želje i potrebe praktično realiziraju.

www.portalalfa.com/mui_knjiga_za_uspjeh